

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10319/2023
20.03.2024. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Бранка Станића и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Лука Аћимовић, адвокат из ..., против туженог ББ из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Славица Ћировић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 40/23 од 12.01.2023. године, у седници већа одржаној дана 20.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 40/23 од 12.01.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 40/23 од 12.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мионици П 316/20 од 18.11.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да му на име накнаде нематеријалне штете исплати укупан износ од 190.000,00 динара и то: износ од 90.000,00 динара на име претрпљених физичких болова и износ од 100.000,00 динара на име претрпљеног страха са законском затезном каматом од 18.11.2022. године до исплате. Ставом другим изреке, за веће тужбено тражење захтев је одбијен као неоснован и то преко досуђеног износа од 190.000,00 динара до траженог износа од 230.000,00 динара са законском затезном каматом од 18.11.2022. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 138.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Гж 40/23 од 12.01.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом и трећем изреке.

Против наведене другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене

материјалног права и предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП због потребе уједначавања судске праксе.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној (члан 404. став 1. ЗПП). Наиме, нижестепени судови су оценили да тужиоцу припада право на накнаду нематеријалне штете због претрпљених физичких болова и претрпљеног страха, применом члана 200. ЗОО и оценом свих околности од значаја за доношење одлуке о висини накнаде нематеријалне штете, водећи рачуна о значају повређеног добра и циљу коме служи ова накнада. Сходно наведеном, спорно правно питање није од општег интереса или у интересу равноправности грађана, већ је везано за конкретну чињенично-правну ситуацију, па одлуке нижестепених суда којима је евентуално другачије одлучено о истом правном питању, не представљају нужно и различито поступање суда у истој правној ствари. Посебном ревизијом не може побијати правноснажна пресуда због погрешне оценом изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање), због чега у конкретном случају не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права. Указивање у ревизији на учињене битне повреде поступка пред другостепеним судом не представља разлог због кога се посебна ревизија може изјавити. Из наведеног разлога, одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде нематеријалне штете поднета је 25.11.2020. године. Вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде је 190,000,00 динара и поступак је вођен и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић